

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, më 24 shtator 2012
Nr. ref.: RK302/12

AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

në

Rastin Nr. KI163/11

Parashtruesi

Predrag Đorđević

**Vlerësim i kushtetutshmërisë së Aktgjykimit të Gjykatës Supreme Pkl-Kzz-91/10
të 23 gushtit 2011**

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Enver Hasani, Kryetar
Kadri Kryeziu, Zëvendëskryetar
Robert Carolan, gjyqtar
Altay Suroy, gjyqtar
Almiro Rodrigues, gjyqtar
Snezhana Botusharova, gjyqtare dhe
Ivan Čukalović, gjyqtar

Parashtruesi i kërkesës

1. Parashtruesi i kërkesës është z. Predrag Đorđević, i lindur në Zemun, Republika e Serbisë, momentalisht duke vuajtur dënimin me burg në Qendrën e Paraburgimit në Mitrovicë. Në procedurat në Gjykatën Kushtetuese ("Gjykata"), parashtruesi i kërkesës është i përfaqësuar nga Miodrag Brkljač dhe Ljubomir Pantović, avokatë nga Mitrovica.

Vendimi i kontestuar

2. Vendimi gjyqësor i kontestuar është Aktgjykimi i Gjykatës Supreme Pkl-Kzz-91/10, i 23 gushtit 2011, që i është dorëzuar parashtruesit të kërkesës më 12 shtator 2011. Me këtë aktgjykim është hedhur poshtë kërkesa e parashtruesit të kërkesës për mbrojtjen e ligjshmërisë si e papranueshme.

Objekti i çështjes

3. Objekt i çështjes së kërkesës është vlerësimi nga Gjykata Kushtetuese i kushtetutshmërisë së Aktgjykimit të Gjykatës Supreme Pkl-Kzz-91/më 23 gusht 2011, me të cilin gjoja janë shkelur të drejtat e parashtruesit të kërkesës, të garantuara me Kushtetutën e Republikës së Kosovës ("Kushtetuta").
4. Parashtruesi i kërkesës në veçanti pretendon shkeljen e nenit 24 [Barazia para ligjit] dhe të nenit 31 [E drejta për gjykim të drejtë dhe të paanshëm] të Kushtetutës. Parashtruesi i kërkesës gjithashtu pohon se janë shkelur të drejtat e tij të garantuara me nenin 7 [Barazia para ligjit] dhe me nenin 10 [E drejta në gjykim të drejtë] të Deklaratës Universale për të Drejtat e Njeriut.
5. Përfundimisht, parashtruesi i kërkesës pohon se janë shkelur të drejtat e tij të garantuara me nenin 6.1. e Konventës Evropiane ("Konventa") për të Drejtat e Njeriut.

Baza juridike

6. Kërkesa bazohet në nenin 113.7 të Kushtetutës; në nenet 46, 47, 48 dhe 49 të Ligjit Nr. 03/L-121 për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejshëm: Ligji), dhe në rregullin 56 (2) të Rregullores së punës së Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejshëm: Rregullorja).

Procedura në Gjykatë

7. Më 20 dhjetor 2011, parashtruesi e dorëzoi kërkesën në Gjykatën Kushtetuese.
8. Më 17 janar 2012, Kryetari caktoi gjyqtarin Robert Carolan si Gjyqtar raportues dhe Kolegjin shqyrtues në përbërje të gjyqtarëve: Altay Suroy (kryesuese), Gjyljeta Mushkolaj dhe Iliriana Islami.
9. Më 18 janar 2012, Gjykata njoftoi përfaqësuesin e parashtruesit të kërkesës dhe Gjykatën Supreme për regjistrimin e kërkesës.
10. Më 2 shkurt 2012, Gjykata njoftoi Zyrën e Prokurorisë Speciale të Kosovës për regjistrimin e kërkesës.
11. Në ditën e njëjtë, Gjykata kërkoi nga përfaqësuesi i parashtruesit të kërkesës që t'i sigurojë kopjet e të gjitha aktgjykimeve të aprovuara në procedura penale kundër parashtruesit të kërkesës, si dhe dokumentet e tjera relevante siç janë akuzat penale dhe dokumentet e tjera të lëshuara nga Prokurori Special.
12. Më 16 shkurt 2012, Gjykata pranoi nga përfaqësuesi i parashtruesit të kërkesës dokumente shtesë që kanë të bëjnë me kërkesën.
13. Më 13 korrik 2012, Kryetari i Gjykatës caktoi Kolegjin shqyrtues në këtë përbërje të gjyqtarëve: Snezhana Botusharova (kryesuese), Enver Hasani dhe Ivan Čukalović.

Përmbledhja e fakteve

14. Faktet e këtij rasti mund të përmbliidhen si në vijim.
15. Më 19 nëntor 2009, Gjykata e Qarkut në Mitrovicë, me aktgjykimin K. nr. 134/2008, e shpall fajtor parashtruesin e kërkesës për veprat vijuese penale: (a) nxitje e urrejtjes kombëtare, racore, fetare ose etnike, mosmarrëveshje dhe jotolerancë, në kundërshtim me nenin 115.3, në lidhje me paragrafin 1, të Kodit Penal të Kosovës (KPK); dhe, (b) Vrasje e rëndë në tentativë, në kundërshtim me nenin 146 dhe 147, në lidhje me nenin 20 të KPK-së. Si rezultat i kësaj, parashtruesi i kërkesës u dënua me 6 vjet dhe 6 muaj burgim, duke filluar nga 14 qershori 2008.
16. Gjatë procedurës në Gjykatën e Qarkut, pas shpalljes së aktgjykimit, Gjyqtari kryesues i ka udhëzuar palët përkitazi me obligimin e paralajmërimit të ankesës brenda intervalit kohor të përcaktuar me ligj brenda tetë ditësh nga shpallja e aktgjykimit.
17. Aktgjykimi i lartpërmendur përmban udhëzimin vijues për mjetin juridik. “Pala e autorizuar mund të paraqesë ankesë me shkrim kundër këtij aktgjykimi, nëpërmjet Gjykatës së Qarkut në Mitrovicë, në Gjykatën Supreme të Kosovës, brenda afatit 15-ditësh nga dita e pranimit të kopjes së aktgjykimit”.
18. I pakënaqur me aktgjykimin e Gjykatës së Qarkut dhe me kohëzgjatjen e dënimit, parashtruesi i kërkesës paralajmëroi ankesë më 26 nëntor 2009 në Gjykatën Supreme të Kosovës. Ankesa u paraqit më 31 dhjetor 2009.
19. Më 27 janar 2010, palët e dëmtuara E. P. dhe A. H., paraqitën ankesë kundër aktgjykimit Gjykatës së Qarkut për shkak të kohëzgjatjes së dënimit.
20. Më 30 maj 2010, Zyra e Prokurorisë Speciale të Kosovës paraqiti kërkesë në Gjykatën Supreme, me propozim që ankesat e parashtruesit të kërkesës dhe të palëve të dëmtuara të refuzohen dhe që Gjykata Supreme të vërtetojë aktgjykimin e Gjykatës së Qarkut, të 19 nëntorit 2009.
21. Pas kësaj, Gjykata Supreme caktoi seancën përkitazi me rastin e parashtruesit të kërkesës. Në atë seancë, përfaqësuesi i parashtruesit të kërkesës theksoi se nuk ishte e qartë nëse palët e dëmtuara e kishin paralajmëruar ankesën e tyre në pajtim me nenin 400 të KPK-së Përfaqësuesi i parashtruesit pretendoi se lëshimi i tyre për ta paralajmëruar ankesën i privoi ata nga e drejta për të paraqitur ankesë. Rrjedhimisht, përfaqësuesi i parashtruesit të kërkesës kërkoi nga Gjykata Supreme që ta hedhë poshtë ankesën e tyre.
22. Më 4 maj 2010, Gjykata Supreme e Kosovës e lëshoi aktgjykimin K.ž Nr. 24/2010 pas ankesave të parashtruesit të kërkesës dhe të palëve të dëmtuara në rastin e mësipërm. Gjykata Supreme vendosi që: (a) ankesa e parashtruesit të kërkesës të refuzohet; (b) ankesa e palës së dëmtuar A. H. është hedhur poshtë si e paafatshme; dhe (c) ankesa e palës së dëmtuar E. P. të aprovohet.
23. Gjykata Supreme vendosi që aktgjykimi i Gjykatës së Qarkut në Mitrovicë duhet të ndryshohet pjesërisht për shkak të disa rrethanave rënduese, siç janë: plumbi i gjuajtur nga arma e sulmit, i cili është ende në trupin e viktimës dhe gjendja mendore e të akuzuarit. Prandaj, parashtruesi i kërkesës u dënua me 12 vjet burgim, duke rezultuar me një dënim unik 12 vjet dhe 3 muaj burgim.
24. Më 1 shtator 2010, pas aktgjykimit mbi ndryshimin e dënimit të tij, parashtruesi i kërkesës, nëpërmjet Gjykatës së Qarkut të Mitrovicës, paraqiti kërkesë për mbrojtjen e

ligjshmërisë në Gjykatën Supreme të Kosovës. Mbrojtja e parashtruesit të kërkesës pretendoi se kishte paraqitur kërkesë për shkak të shkeljeve esenciale të procedurës penale dhe të Ligjit Penal. Si e tillë, ata i propozuan Gjykatës Supreme ta ndryshojë aktgjykimin Kz Nr. 24/2010, të 4 majit 2010, dhe ta hedhë poshtë ankesën e palës së dëmtuar E. P. si të papranueshme apo ta kthejë rastin në kolegjin e shkallës së dytë të Gjykatës Supreme të Kosovës.

25. Në kërkesën e tij për mbrojtjen e ligjshmërisë, përfaqësuesit e parashtruesit të kërkesës kanë pretenduar se Gjykata e ka interpretuar gabimisht nenin 400 të KPK-së përkitazi me faktin nëse pala e dëmtuar E. P. ka mundur të ankohet për këtë rast. Ata, gjithashtu, pretenduan se në rastin e përfaqësuesit të kërkesës është cenuar parimi elementar *In Dubio pro Reo*.
26. Më 5 korrik 2011, në parashtrësën e tyre me shkrim shtesë në Gjykatën Supreme të Kosovës, përfaqësuesit e parashtruesit të kërkesës gjithashtu pretenduan se “Gjykata Supreme në seancën e kolegjit të mbajtur më 28 qershor 2011 për rastin e të pandehurit R. V., AP-Kz Nr. 238/2010, jep dënimin ligjor se ankesa e palës së dëmtuar nuk ishte e pranueshme, sepse nuk ishte paralajmëruar më herët, për ç’arsye ankesa e palës së dëmtuar S. D. është refuzuar dhe nuk është shqyrtuar”. Rrjedhimisht, përfaqësuesit e parashtruesit të ankesës përsëritën bindjen e tyre se kolegji duhet të vendosë për rastin e parashtruesit të kërkesës, duke ndjekur shembullin e kolegjit në rastin Ap. (Kzh) nr. 238/2010.
27. Pavarësisht nga ajo që u tha më lart, më 23 gusht 2011, Gjykata Supreme lëshoi aktgjykimin e kontestuar përkitazi me rastin e parashtruesit të kërkesës me nr. Pkl-K 91/10 dhe hodhi poshtë kërkesën e parashtruesit të kërkesës për mbrojtjen e ligjshmërisë.
28. Gjykata Supreme, në arsyetimin e saj, thekson në veçanti: “Kolegji pranon se dispozita e nenit 400 të KPPK-së mund t’i nënshtrohet sqarimit. Kjo është një brengë më tepër, sepse ka mospërputhje ndërmjet versionit të gjuhës angleze dhe gjuhës shqipe të nenit 400. Përderisa paragrafi 4 në versionin e gjuhës angleze thotë “nëse i akuzuari dënohet me burgim dhe paralajmëron ankesë”, versioni në gjuhën shqipe thotë se “dhe i akuzuari nuk paralajmëron ankesë”.
29. Gjykata Supreme më tutje përmend se “... versioni autentik i Ligjit, versioni në gjuhën angleze, do të mbizotërojë. Ky version nuk specifikon cili person ka të drejtë të paralajmërojë. Mungesa e specifikimit në ligj duhet të interpretohet në atë mënyrë që të sigurojë trajtim të drejtë të palëve në procedurë”.
30. Për më tepër, Gjykata Supreme theksoi se “në lidhje me zbatimin e parimit *In Dubio pro Reo*, në këtë rast Gjykata Supreme dëshiron të qartësojë se neni 3, paragrafi 2 i KPPK-së zbatohet vetëm në rastin kur dyshimi në lidhje me ekzistencën e fakteve që janë relevante për këtë rast apo në lidhje me zbatimin e dispozitave të caktuara të Ligjit Penal. Ky nuk është rast i tillë, pasi që ka të bëjë me interpretimin e ligjit në procedurë”.

Pretendimet e parashtruesit të kërkesës

31. Parashtruesi i kërkesës pretendon shkeljen e nenit 24 [Barazia para ligjit] dhe të nenit 31 [E drejta për gjykim të drejtë dhe të paanshëm] të Kushtetutës. Në këtë drejtim, parashtruesi i kërkesës pretendon se duhet të priset aktgjykimi i kontestuar i Gjykatës Supreme.

Ligji i aplikueshëm

Neni 400

(1) Personat me të drejtë ankese (neni 399 i këtij Kodi) detyrohen ta paralajmërojnë ankesën. Ata ankesën mund të paralajmërojnë menjëherë pas shpalljes së aktgjykimit ose pas udhëzimit mbi të drejtën në ankesë (neni 394, paragrafi 1 i këtij Kodi), por jo më vonë se tetë ditë nga dita e shpalljes së aktgjykimit.

(2) Kur personi me të drejtë ankese nuk e paralajmëron ankesën brenda afatit të paraparë ligjor, konsiderohet se ai ka hequr dorë nga e drejta në ankesë, përveç në rastin nga paragrafi 4 i këtij neni.

(3) Kur askush nga personat me të drejtë ankese (neni 399 i këtij Kodi) nuk paralajmëron ankesë, nuk është e nevojshme që aktgjykimi i përpiluar me shkrim të përfshijë arsyetimin. Në rastin e tillë nuk është i nevojshëm as përshkrimi i audioincizimit të shqyrtimit gjyqësor.

(4) Kur i akuzuari dënohet me burgim dhe nuk paralajmëron ankesë, aktgjykimi i shkruar duhet të përfshijë arsyetimin dhe duhet bërë transkribimin e audioincizimit.

(5) Derisa gjykata e shkallës së dytë të marrë vendim, ankuesi mund të tërheqë ankesën. Tërheqja e ankesës nuk mund të revokohet.

Neni 399 i KPPP-së thotë si në vijim:

(1) Ankesë mund të paraqesin palët, mbrojtësi, përfaqësuesi ligjor i të akuzuarit dhe i dëmtuari.

(2) Prokurori publik mund të paraqesë ankesë në dëm dhe në dobi të të akuzuarit.

(3) I dëmtuari mund të ushtrojë ankesë ndaj aktgjykimit vetëm për vendimin e gjykatës lidhur me sanksionet penale për veprat penale kundër jetës dhe trupit, kundër integritetit seksual, kundër sigurimit të trafikut publik dhe për shpenzimet e procedurës penale. Por, nëse prokurori publik ka ndërmarrë ndjekjen nga paditësi subsidiar (neni 65, paragrafi 2 i këtij Kodi), i dëmtuari mund të paraqesë ankesë për të gjitha arsytet për të cilat mund të ushtrohet ankesë ndaj aktgjykimit (neni 402 i këtij Kodi).

Vlerësimi i pranueshmërisë së kërkesës

32. Në mënyrë që të jetë në gjendje të gjykojë mbi kërkesën e parashtruesit, Gjykata duhet që së pari të vlerësojë nëse parashtruesi i kërkesës i ka plotësuar kërkesat e parapara me Kushtetutë për pranueshmëri, siç specifikohen më tutje në Ligjin për Gjykatën Kushtetuese dhe në Rregulloren e punës.
33. Gjykata vëren se parashtruesi i kërkesës në rastin e tashëm është ankuar për shkeljen e të drejtës së tij për trajtim të barabartë dhe gjykim të drejtë në Gjykatën Supreme të Kosovës.
34. Gjykata vëren se parashtruesi i kërkesës i ka shterur të gjitha mjetet në dispozicion dhe e ka paraqitur kërkesën e tij brenda afatit të paraparë me nenin 49 të Ligjit.

35. Gjykata gjen se kjo kërkesë është qartazi e pabazuar sipas rregullit 36 të Rregullores.
36. Parashtruesi i kërkesës pretendon që, për shkak se Gjykata Supreme e Kosovës ka nxjerrë atë që duket të jetë aktgjykim i ndryshëm në rastin që ai pretendonte se ishte i ngjashëm me rastin e tij, për shkak se ai ishte i privuar nga e drejta e trajtimit të barabartë, sipas nenit 24 të Kushtetutës dhe nenit 7 të Deklaratës Universale për të Drejtat e Njeriut. Parashtruesi i ankesës, gjithashtu, pretendon se ishte i privuar nga e drejta për gjykim të drejtë sipas nenit 31 (1) dhe (2) të Kushtetutës, nenit 6(1) të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut dhe nenit 7 të Deklaratës Universale për të Drejtat e Njeriut.
37. Neni 24 (2) i Kushtetutës parasheh:
2. "Askush nuk mund të diskriminohet në bazë të racës, ngjyrës, gjinisë, gjuhës, fesë, mendimeve politike ose të tjera, prejardhjes kombëtare a shoqërore, lidhjes me ndonjë komunitet, pronës, gjendjes ekonomike, sociale, orientimit seksual, lindjes, aftësisë së kufizuar ose ndonjë statusi tjetër personal".
38. Neni 24 (3) i Kushtetutës parasheh:
3. "Parimet e mbrojtjes së barabartë ligjore nuk parandalojnë vënien e masave të nevojshme për mbrojtjen dhe përparimin e të drejtave të individëve dhe grupeve që janë në pozitë të pabarabartë".
39. Neni 31 (2) parasheh se çdokush ka të drejtë në "...një gjykim të drejtë dhe të paanshëm..."
40. Parashtruesi i kërkesës thjesht pretendon që, për shkak se Gjykata Supreme e ka interpretuar aplikimin e ligjit të procedurës në ndonjë rast tjetër ndryshe nga ajo në rastin e tij, i është cenuar e drejta e tij kushtetuese në trajtim për barabartë dhe se atij nuk i ishte ofruar gjykim i drejtë. Parashtruesi i kërkesës nuk kishte provuar se ai nuk ishte trajtuar barabar me qytetarët e tjerë për shkak të statusit të tij.
41. Parashtruesi i kërkesës ka dështuar të provojë se rasti i tij ishte faktikisht apo ligjërisht identik me një rast tjetër të Gjykatës Supreme, ku del se Gjykata Supreme ka arritur një përfundim të ndryshëm ligjor të ligjit të njëjtë të procedurës së aplikuar në rastin e tij.
42. Parashtruesi i kërkesës ka dështuar të provojë se ai nuk kishte pasur gjykim ose dëgjim të drejtë.
43. Për të konstatuar shkeljen kushtetuese, parashtruesi i kërkesës duhet të provojë se një gjykatë e rregullt kishte arritur dy a më shumë përfundime kontradiktore ligjore ose faktike.
44. Siç është theksuar nga Gjykata Kushtetuese në rastin nr. KIO6/09, Parashtruesi X k. Aktgjykimit të Gjykatës Supreme Nr. 215/2006, Aktgjykimit të Gjykatës së Qarkut Nr. 741/2005, Aktgjykimit të Gjykatës Komunale Nr. 217/2004:
- "... Gjykata dëshiron të theksojë se nuk është gjykatë e apelit për gjykatat e tjera në Kosovë dhe se nuk mund të ndërhyjë mbi bazën se gjykatat e tilla kanë marrë vendim të gabuar ose kanë bërë vlerësim të gabuar të fakteve. Roli i Gjykatës është vetëm ta sigurojë pajtueshmërinë me të drejtat që garantohen me Kushtetutë dhe me instrumente të tjera ligjore dhe prandaj nuk mund të veprojë si gjykatë e shkallës së katërt", (shih: mutatis mutandis, ndër të tjera, Akdivar kundër Turqisë, 16 shtator 1996, R. J. D, 1996-IV, para. 65).*

45. Siç është theksuar nga Gjykata Kushtetuese në rastin nr. KIO6/09, Parashtruesi X kundër Aktgjykimit të Gjykatës Supreme Nr. 215/2006, Aktgjykimit të Gjykatës së Qarkut Nr. 741/2005, Aktgjykimit të Gjykatës Komunale Nr. 217/2004:

“Fakti i thjeshtë se parashtruesi i kërkesës është i pakënaqur me rezultatin e rastit nuk mundet që vetvetiu të ngrejë pretendim të diskutueshëm të shkeljes së nenit 31 të Kushtetutës (shih: mutatis mutandis Aktgjykimi KEDNJ Appl. Nr. 5503/02, Mezotur Tiszazuqi Tarsulat k. Hungarisë, Aktgjykimi i 26 korrikut 2005)”.

46. Në këtë kërkesë, parashtruesi thjesht ka sugjeruar që Gjykata Supreme e Kosovës ka qenë kontradiktore në interpretimin e saj ligjor të Ligjit të Procedurës Penale. Një pretendim i tillë, pa më shumë prova, e nxjerr këtë kërkesë si qartazi të pabazuar.

PËR KËTO ARSYE

Në pajtim me nenet 113.1 dhe 113.7 të Kushtetutës, me nenet 48, 56 të Ligjit dhe me rregullin 36 të Rregullores së punës, Gjykata Kushtetuese e Kosovës, në seancën e mbajtur më 13 korrik 2012, njëzëri

VENDOSI

- I. TA HEDHË POSHTË kërkesën si të papranueshme;
- II. Ky vendim do t'u komunikohet palëve dhe do të publikohet në Gazetën Zyrtare, në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit; dhe
- III. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtari raportues

Robert Carolan

Kryetari i Gjykatës Kushtetuese

Prof. dr. Enver Hasani